

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

॥ प्रकीर्णपद्धतिः एकोनत्रिंशी ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

॥ प्रकीर्णपद्धतिः एकोनत्रिंशी ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

विधौ प्रवृत्ते यद्द्रव्यं गुणसंस्कारनामभिः ।
श्रेयः साधनमाम्नातं तत्पदत्रं तथाऽस्तु मे ॥ 29.1 ॥

मधुरस्मितरम्यमौक्तिकश्रीः
विशसि व्यञ्जितमञ्जुळप्रणादा ।
सह रङ्गनृपेण वासगेहं
तनुमध्या मणिपादुके ! त्वमेका ॥ 29.2 ॥

शुभशब्दविशेषसंश्रिताभिः
भवती शौरिपदावनि ! क्रियाभिः ।
अनुतिष्ठति नूनमाश्रितानाम्
अखिलोपद्रवशान्तिकं नवीनम् ॥ 29.3 ॥

मणिभिर्मधुवैरिपादरक्षे !
भवती विक्रमणे प्रवर्धमाना ।
युगपद्भवतां युगान्तकाले
दिवि लक्ष्मीं विदधे दिवाकरणाम् ॥ 29.4 ॥

मञ्जुस्वनां मणिमयूखकलापिनीं त्वां
दृष्ट्वा कपर्दसविधे विनिवेश्यमानाम् ।

गूढीभवन्ति गरुडध्वजपादरक्षे !
 फूत्कारवन्ति पुरवैरिविभूषणानि ॥ 29.5 ॥

मध्ये परिस्फुरितनिर्मलचन्द्रतारा
 प्रान्तेषु रत्ननिकरेण विचित्रवर्णा ।
 पुष्पासि रङ्गनृपतेर्मणिपादुके ! त्वं
 चक्षुर्वशीकरणयन्त्रविशेषशङ्काम् ॥ 29.6 ॥

पादेन रङ्गनृपतेः परिभुज्यमाना
 मुक्ताफलप्रकटितश्रमवारिबिन्दुः ।
 उत्कण्टका मणिमयूखशतैरुदग्रैः
 सीत्कारिणीव चरणावनि ! शिञ्जितैस्त्वम् ॥ 29.7 ॥

दूरप्रसारितकरा निनदैर्मणीनाम्
 आयाति दैत्यरिपुरित्यसकृद्भुवाणा ।
 दैत्येश्वरानभिमुखान् जनितानुकम्पा
 मन्ये निवारयसि माधवपादुके ! त्वम् ॥ 29.8 ॥

अच्छेद्यरश्मिनियतक्रमरत्नधुर्या
 निष्कम्पकूबरनिभं दधती प्रतीकम् ।
 क्रीडागतेषु मधुजित्पदपद्मलक्ष्म्याः
 कर्णीरथस्त्वमसि काञ्चनपादरक्षे ! ॥ 29.9 ॥

मञ्जुस्वना मरकतोपलमेचकाङ्गी
 शोणाश्मतुण्डरुचिरा मणिपादुके ! त्वम् ।
 पद्माविहाररसिकस्य परस्य यूनः
 पर्यायतां भजसि पञ्जरशारिकाणाम् ॥ 29.10 ॥

शोणोपलैश्चरणरक्षिणि ! संश्रितेषु
 छायात्मना मरकतेषु तवावगाढः ।

अन्वेति शौरिरभितः फलपङ्क्तिशोभि -
न्यात्मानमेव शयितुं वटपत्रमध्ये ॥ 29.11 ॥

स्फीतं पदावनि ! तव स्रपनार्द्रमूर्तेः
आसागरं ततमभून्मणिरश्मिजालम् ।
लीलोचितं रघुसुतस्य शरव्यमासन्
यातूनि यस्य वलयेन विवेष्टितानि ॥ 29.12 ॥

रत्नांशुभिस्तव तदा मणिपादरक्षे !
संरज्यमानवपुषां रजनीमुखेषु ।
आकस्मिकागतमदर्शि महौषधित्वं
साकेतपत्तनसमीपरुहां द्रुमाणाम् ॥ 29.13 ॥

रामे वनं दशरथे च दिवं प्रयाते
निर्धूतविश्वतिमिरा सहसा बभूव ।
भूयिष्ठरत्नकिरणा भवती रघूणां
भूयः प्रतापतपनोदयपूर्वसन्ध्या ॥ 29.14 ॥

प्रीतेन देवि ! विभुना प्रतिपादनीयां
पादावनि ! प्रतिपदोदितमञ्जुनादाम् ।
विद्यां विदुर्भगवतः प्रतिपादनार्हा
पारायणागमपयोनिधिपारगास्त्वाम् ॥ 29.15 ॥

मुक्तांशुकेसरवती स्थिरवज्रदंष्ट्रा
प्रह्लादसम्पदनुरूपहिरण्यभेदा ।
मूर्तिः श्रियो भवसि माधवपादरक्षे !
नाथस्य नूनमुचिता नरसिंहमूर्तेः ॥ 29.16 ॥

सम्भावयन्ति कवयश्चतुरप्रचारां
 मञ्जुस्वनां महितमौक्तिकपत्रळाङ्गीम्।
 स्वाधीनसर्वभुवनां मणिपादुके ! त्वां
 रङ्गाधिराजपदपङ्कजराजहंसीम् ॥ 29.17 ॥

मुक्तामयूखरुचिरां मणिपादरक्षे !
 मञ्जुस्वनां मणिभिराहितवर्णवर्गाम्।
 मन्ये मुकुन्दपदपद्ममधुव्रतीनाम्
 अन्यामकृत्रिमगिरामधिदेवतां त्वाम् ॥ 29.18 ॥

आसाद्य केकयसुतावरदानमूलं
 कालं प्रदोषमनिरीक्ष्य रमासहायम्।
 मञ्जुप्रणादरहिता मणिपादरक्षे !
 मौनव्रतं किमपि नूनमवर्तयस्त्वम् ॥ 29.19 ॥

वैडूर्यरम्यसलिला महिता मरुद्धिः
 छायावती मरकतोपलरश्मिजालैः।
 अश्रान्तमोहपदवीपथिकस्य जन्तोः
 विश्रान्तिभूमिरिव शौरिपदावनि ! त्वम् ॥ 29.20 ॥

आद्यो रघुक्षितिभुजामभिषेकदीप्तैः
 आप्यायितस्तव पदावनि ! रश्मिजालैः।
 मन्दीचकार तपनो व्यपनीतभीतिः
 मन्दोदरीवदनचन्द्रमसो मयूखान् ॥ 29.21 ॥

मान्या समस्तजगतां मणिभङ्गनीला
 पादे निसर्गघटिता मणिपादुके ! त्वम्।
 अन्तःपुरेषु लळितानि गतागतानि
 छायेव रङ्गनृपतेरनुवर्तसे त्वम् ॥ 29.22 ॥

रङ्गाधिराजपदपङ्कजमाश्रयन्ती
 हैमी स्वयं परिगता हरिनीलरत्नैः।
 सम्भाव्यसे सुकृतिभिर्मणिपादुके ! त्वं
 सामान्यमूर्तिरिव सिन्धुसुताधरण्योः ॥ 29.23 ॥

अभ्यर्चिता सुमनसां निवहैरजस्रं
 मुक्कारुणोपलनखाङ्गुलिपल्लवश्रीः।
 श्रेयस्करीं मुरभिदश्वरणद्वयीव
 कान्तिं समाश्रयसि काञ्चनपादुके ! त्वम् ॥ 29.24 ॥

निर्मृष्टगात्ररुचिरा मणिपादुके ! त्वं
 स्नातानुलेपसुरभिर्नवमाल्यचित्रा।
 प्राप्ते विहारसमये भजसे मुरारेः
 पादारविन्दपरिभोगमनन्यलभ्यम् ॥ 29.25 ॥

नादे पदावनि ! तथा तव सन्निवेशे
 निर्वेशनक्रममसह्यमपाचिकीर्षुः।
 यैरेव लोचनशतैरभिवीक्षते त्वां
 तैरेव पन्नगपतिः श्रुतिमान् बभूव ॥ 29.26 ॥

पादावनि ! स्फुटमयूखसहस्रदृश्या
 विष्णोः पदेन भवती विहितप्रचारा।
 त्वद्भक्तियन्त्रितजनप्रथमस्य शम्भोः
 वैकर्तनीमनुकरोति विहारमूर्तिम् ॥ 29.27 ॥

राज्ये वनेऽपि रघुवीरपदोचितायाः
 संस्मृत्य गौतमवधूपरिरक्षणं ते।
 मन्ये समाहितधियो मणिपादुके ! त्वां
 मूर्ध्ना भजन्त्यनुदिनं मुनिधर्मदाराः ॥ 29.28 ॥

त्वामाश्रितो मणिमयूखसहस्रदृश्यां
 त्वच्छिञ्जितेन सह रङ्गपतिः समुद्यन्।
 आशङ्क्यते सुमतिभिर्मणिपादरक्षे !
 विद्यासखः सवितृमण्डलमध्यवर्ती ॥ 29.29 ॥

रत्नाश्रितैर्हरिपदं मणिपादुके ! त्वं
 स्पृष्ट्वा करैः श्रुतिरसायनमञ्जुनादा।
 तत्त्वं तदेतदिति बोधयसीव सम्यक्
 वेदान् प्रतारितवतो विविधान् कुदृष्टीन् ॥ 29.30 ॥

आनन्दसूः प्रणयिनामनघप्रसादा
 रङ्गाधिराजपदरक्षिणि ! रत्नभासा।
 न्यस्ते मुहुर्निजभरे स्थिरतां भजन्त्याः
 वर्णाशुकं वितरसीव वसुन्धरायाः ॥ 29.31 ॥

त्वं चित्रभानुरसि रत्नविशेषयोगात्
 भूम्ना निजेन परिपुष्यसि पावकत्वम्।
 स्वेनैव शौरिचरणावनि ! चन्द्ररूपा
 तेजस्त्रयीव मिळिताऽसि तमोपहा नः ॥ 29.32 ॥

प्रौढप्रवाळरुचिरा भुवनैकवन्द्या
 रङ्गाधिराजचरणावनि ! रम्यचन्द्रा।
 सम्भिन्नमौक्तिकरुचिः सततं प्रजानां
 तापात्ययं दिशसि तारकितेव सन्ध्या ॥ 29.33 ॥

रङ्गेश्वरस्य पुरतो मणिपादुके ! त्वं
 रत्नांशुभिर्विकिरसि स्फुटभक्तिबन्धा।
 पादौ विहारयितुमद्भुतसौकुमार्यौ
 प्रायः सरोजकुमुदोत्पलपत्रपङ्क्तिम् ॥ 29.34 ॥

आसन्नवृत्तिरवरोधगृहेषु शौरेः
 आपादयस्यनुपदं वरवर्णिनीनाम्।
 आलग्नरत्नकिरणा मणिपादुके ! त्वं
 मञ्जुस्वना मदनबाणनिघर्षशङ्काम् ॥ 29.35 ॥

पर्याप्तमौक्तिकनखा स्फुटपद्मरागा
 रेखाविशेषरुचिरा लळितप्रचारा।
 रङ्गाधिराजपदयोर्मणिपादुके ! त्वं
 सायुज्यमाश्रितवतीव समस्तवन्द्या ॥ 29.36 ॥

प्राप्ताभिषेका मणिपादुके ! त्वं
 प्रदीप्तरत्ना रघुराजधान्याः।
 प्रदक्षिणप्रक्रमणादकार्षीः
 प्राकारमाग्नेयमिव प्रभाभिः ॥ 29.37 ॥

रत्नासने राघवपादरक्षे !
 प्रदीप्यमानास्तव पद्मरागाः।
 प्रायो नरेन्द्रान् भरतस्य जेतुः
 प्रतापवह्नेरभवन् प्ररोहाः ॥ 29.38 ॥

शुभप्रणादा भवती श्रुतीनां
 कण्ठेषु वैकुण्ठपतिंवराणाम्।
 बध्नासि नूनं मणिपादरक्षे !
 माङ्गल्यसूत्रं मणिरश्मिजालैः ॥ 29.39 ॥

विचित्रवर्णा श्रुतिरम्यशब्दा
 निषेव्यसे नाकसदां शिरोभिः।
 मधुद्विषस्त्वं मणिपादरक्षे !
 श्रेयस्करी शासनपत्रिकेव ॥ 29.40 ॥

स्थिरा स्वभावान्मणिपादुके ! त्वं
 सर्वसहा स्वादुफलप्रसूतिः।
 पृथ्वीव पद्भ्यां परमस्य पुंसः
 संसृज्यसे देवि ! विभज्यसे च ॥ 29.41 ॥

पश्यन्ति रङ्गेश्वरपादरक्षे !
 पूजासु ते संहितपुष्पजालाम्।
 मृगीदृशो वासवरत्नरेखां
 सचित्रपुङ्खामिव मन्मथज्याम् ॥ 29.42 ॥

करैरुदग्रैः स्फुरतां मणीनां
 मञ्जुस्वना माधवपादुके ! त्वम्।
 अनूपदेशे कनकापगायाः
 कलेः प्रवेशं प्रतिषेधसीव ॥ 29.43 ॥

आक्रान्तवेदिर्भवती तदानीम्
 अदर्शि मुक्तान्वितशोणरत्ना।
 करग्रहार्थं भरतेन भूम्याः
 लाजोत्करैर्वह्निशिखेव कीर्णा ॥ 29.44 ॥

पत्रळा मणिगणैर्हिरण्मयी
 भासि रङ्गपतिरत्नपादुके !।
 केळिमण्टपगतागतोचिता
 भूमिकेव गरुडेन कल्पिता ॥ 29.45 ॥

उन्नतं बलिविरोधिनस्तदा
 पादुके ! पदसरोजमाश्रिता।
 मौक्तिकस्तबकमध्यसम्मितं
 व्योम षट्पदतुलामलम्भयः ॥ 29.46 ॥

कोमलाङ्गुळिनिवेशयन्त्रिका
 न्यस्तमौक्तिकमयूखदन्तुरा ।
 मङ्गळानि वमसीव देहिनां
 रङ्गराजमणिपादुके ! स्वयम् ॥ 29.47 ॥

पङ्कजासहचरस्य रङ्गिणः
 पादुके ! निजपदादनन्तरम् ।
 न्यस्यतस्त्वयि जगन्ति जायते
 नागभोगशयनं निरङ्कुशम् ॥ 29.48 ॥

साधयन्ति मधुवैरिपादुके !
 साधवः स्थिरमुपायमन्तिमम् ।
 त्वत्प्रवृत्तिविनिवर्तनोचित -
 स्वप्रवृत्तिविनिवर्तनान्वितम् ॥ 29.49 ॥

नन्दसूनुपदपद्ममिन्दिरा
 पाणिपल्लवनिपीडनासहम् ।
 पादुके ! तव बलेन पर्यभूत्
 ऊष्मळामुरगमौळिशर्कराम् ॥ 29.50 ॥

मणिनिकरसमुत्थैः सर्ववर्णा मयूखैः
 प्रकटितशुभनादा पादुके ! रङ्गभर्तुः ।
 निखिलनिगमसूतेर्ब्रह्मणस्तत्सनाथाम्
 अवगमयसि हृद्यामर्धमात्रां चतुर्थीम् ॥ 29.51 ॥

श्रुतिविषयगुणा त्वं पादुके ! दैत्यहन्तुः
 सततगतिमनोज्ञा स्वेन धाम्ना ज्वलन्ती ।
 जनितभुवनवृद्धिर्दृश्यसे स्थैर्ययुक्ता
 विधृतनिखिलभूता वैजयन्तीव माला ॥ 29.52 ॥

रघुपतिपदसङ्गाद्राज्यखेदं त्यजन्ती
 पुनरपि भवती स्वान् दर्शयन्ती विहारान्।
 अभिसमधितवृद्धिं हर्षकोलाहलानां
 जनपदजनितानां ज्यायसा शिञ्जितेन ॥ 29.53 ॥

हरिचरणमुपघ्नं पादुके ! संश्रितायाम्
 अधिगतबहुशाखं वैभवं दर्शयन्त्याम्।
 अभजत विधिहस्तन्यस्तधर्मद्रवायां
 त्वयि मुकुळसमृद्धिं मौक्तिकश्रीस्तदानीम् ॥ 29.54 ॥

कनकरुचिरकान्तिः कल्पिताशोकभारा
 कृतपदकमलश्रीः क्रीडता माधवेन।
 दिशिदिशि सुमनोभिर्दर्शनीयानुभावा
 सुरभिसमयलक्ष्मीं पादुके ! पुष्यसि त्वम् ॥ 29.55 ॥

प्रणिहितपदपद्मा पादुके ! रङ्गभर्तुः
 शुभतरगतिहेतुश्चारुमुक्ताप्रवाळा।
 स्थिरपरिणतरागां शुद्धबोधानुबद्धां
 स्वजनयसि मुनीनां त्वन्मयीं चित्तवृत्तिम् ॥ 29.56 ॥

विरचितनवभागा रत्नभेदैर्विचित्रैः
 विविधविततरेखाव्यक्तसीमाविभागा।
 हरिचरणसरोजं प्रेप्सतामर्चनीयं
 प्रथयसि नवनाभं मण्डलं पादुके ! त्वम् ॥ 29.57 ॥

परिणतगुणजाला पङ्क्तिभिर्मौक्तिकानां
 बहुविधमणिरश्मिग्रन्थिबन्धाभिरामा।
 रघुपतिपदरक्षे ! राजवाह्यस्य कुम्भे
 कलितरुचिरभूस्त्वं काऽपि नक्षत्रमाला ॥ 29.58 ॥

चरितनिखिलवृत्तिश्चारुपद्मासनस्था
 गुणनिबिडितमुक्तापङ्क्तिबद्धाक्षमाला ।
 सविधमधिवसन्ती पादुके ! रङ्गभर्तुः
 चरणकमलमन्तर्बिम्बितं ध्यायसीव ॥ 29.59 ॥

अनुपधि परिरक्षन्नेकपुत्राभिमानात्
 भुवनमिदमशेषं पादुके ! रङ्गनाथः ।
 निजपदनिहितायां देवि ! तिष्ठन् व्रजन् वा
 त्वयि निहितभरोऽभूत् किं पुनः स्वापमृच्छन् ॥ 29.60 ॥

त्वरितमुपगतानां श्रीमतो रङ्गभर्तुः
 त्वदुपहितपदस्य स्वैरयात्रोत्सवेषु ।
 मुखरयति दिगन्तान्मुह्यतां त्वत्प्रशस्तौ
 विहितकुसुमवृष्टिर्व्यावघोषी सुराणाम् ॥ 29.61 ॥

मनसि नियमयुक्ते वर्तमाना मुनीनां
 प्रतिपदमुपयान्ती भावनीयक्रमत्वम् ।
 श्रुतिरिव निजशब्दैः पादुके ! रङ्गभर्तुः
 पदमनितरगम्यं व्यङ्क्तुमर्हा त्वमेव ॥ 29.62 ॥

अविकलनिजचन्द्रालोकसन्दर्शनीया
 प्रतिकलमुपभोग्या पादुके ! रङ्गभर्तुः ।
 मुकुळयितुमशेषं मौक्तिकज्योत्स्नया नः
 प्रभवसि तिमिरौघं पौर्णमासी निशेव ॥ 29.63 ॥

हंसश्रेणीपरिचितगतिर्हारिणी कल्मषाणां
 मौळौ शम्भोः स्थितिमधिगता मुग्धचन्द्रानुबद्धा ।
 राज्ञामेका रघुकुलभुवां सम्यगुत्तारिका त्वं
 काले तस्मिन् क्षितिमधिगता पादुके ! जाह्नवीव ॥ 29.64 ॥

स्वच्छाकारां श्रुतिसुरभितां स्वादुभावोपपन्नां
 मार्गोमार्गे महितविभवां पादुके ! तीर्थभेदैः।
 शीतस्पर्शां श्रमविनयिनीं गाहते मन्दमन्दं
 क्रीडालोलः कमलनिलयादत्तहस्तो युवा त्वाम् ॥ 29.65 ॥

अभ्यस्यन्त्योः क्रममनुपमं रङ्गभर्तुर्विहारे
 स्थानेस्थाने स्वरपरिणतिं लम्बितस्तत्तदर्हाम्।
 पर्यायेण प्रहितपदयोः पादुके ! श्रुत्युदारः
 शिञ्जानादः स्फुरति युवयोः शृङ्खलाबन्धरम्यः ॥ 29.66 ॥

आसन्नानां दिवसमपुनर्नक्तमापादयन्ती
 स्फीतालोका मणिभिरभितः प्राणिनामस्तदोषा।
 प्रह्वैर्जुष्टा विबुधनिवहैः पादुके ! रङ्गभर्तुः
 पादाभोजे दिशति भवती पूर्वसन्ध्येव कान्तिम् ॥ 29.67 ॥

रम्यालोका लळितगमना पद्मरागाधरोष्ठी
 मध्ये क्षामा मणिवलयिनी मौक्तिकव्यक्तहासा।
 श्यामा नित्यं हरितमणिभिः शार्ङ्गिणः पादरक्षे !
 मन्ये धातुर्भवसि महिळानिर्मितौ मातृका त्वम् ॥ 29.68 ॥

स्थित्वा पूर्वं क्वचन भवती भद्रपीठस्य मध्ये
 रत्नोदञ्जत्किरणनिकरा रङ्गिणः पादरक्षे !।
 व्याकीर्णानां नृपतिविरहाद्देवि ! वर्णाश्रमाणां
 नूनं सीमाविभजनसहं निर्ममे सूत्रपातम् ॥ 29.69 ॥

मातर्मञ्जुस्वनपरिणतप्रार्थनावाक्यपूर्वं
 निक्षिप्तायां त्वयि चरणयोः पादुके ! रङ्गभर्तुः।
 त्वय्यायत्तं किमपि कुशलं जानतीनां प्रजानां
 पर्याप्तं तन्न खलु न भवत्यात्मनिक्षेपकृत्यम् ॥ 29.70 ॥

नित्यं रङ्गक्षितिपतिपदन्यासधन्यात्मनस्ते
 शिञ्जानादं श्रवणमधुरं पादुके ! दीर्घयन्तः।
 काले तस्मिन् करणविगमक्लेशजातं विहन्युः
 सन्तापं नस्तरुणतुळसीगन्धिनो गन्धवाहाः ॥ 29.71 ॥

संसाराध्वश्रमपरिणतं संश्रितानां जनानां
 तापं सद्यः शमयितुमलं शार्ङ्गिणः पादुके ! त्वम्।
 चन्द्रापीडे प्रणमति नवां चन्द्रिकामापिबद्धिः
 धारानिर्यत्सलिलकणिकाशीकरैश्चन्द्रकान्तैः ॥ 29.72 ॥

वज्रोपेतां वलभिदुपलश्यामलां मञ्जुघोषां
 मुक्तासारां मधुरचपलां वीक्ष्य विष्णोः पदे त्वाम्।
 हर्षोत्कर्षादुपरि चलयन् पादुके ! चन्द्रकान्तं
 धत्ते नित्यं धृतघनरुचिस्ताण्डवं नीलकण्ठः ॥ 29.73 ॥

श्रीरङ्गेन्दोश्चरणकमलं तादृशं धारयन्ती
 काले काले सह कमलया क्लृप्तयात्रोत्सवश्रीः।
 गत्वागत्वा स्वयमनुगृहद्वारमुन्निद्रनादा
 पौरान्नित्यं किमपि कुशलं पादुके ! पृच्छसीव ॥ 29.74 ॥

चतुरविहारिणीं रुचिरपक्षरुचिं भवतीं
 मनसिजसायकासनगुणोचितमञ्जुरवाम्।
 अनुपदमाद्रियेमहि महेन्द्रशिलामहितां
 हरिचरणारविन्दमकरन्दमधुव्रतिकाम् ॥ 29.75 ॥

कनकरुचा जटामुरगमौळिमणीन् मणिभिः
 त्रिदिवतरङ्गिणीं तरळमौक्तिकदीधितिभिः।
 कुटिलतया क्वचिच्छशिकलामधरीकुरुषे
 मुररिपुपादुके ! पुरभिदः शिरसा विधृता ॥ 29.76 ॥

काले तल्पभुजङ्गमस्य भजतः काष्ठां गतां शेषतां
 मूर्तिं कामपि वेद्मि रङ्गनृपतेश्चित्रां पदत्रद्वयीम्।
 सेवानम्रसुरासुरेन्द्रमकुटीशेषापटीसङ्गमे
 मुक्ताचन्द्रिकयेव या प्रथयते निर्मोकयोगं पुनः ॥ 29.77 ॥

चन्द्रापीडशिखण्डचन्द्रशिखरच्योतत्सुधानिर्झर -
 स्तोकाश्लिष्टसुरेन्द्रशेखररजःस्त्यानां स्तुमः पादुकाम्।
 ब्रह्मस्तम्बविभक्तसीमविविधक्षेत्रज्ञसर्गस्थिति -
 ध्वंसानुग्रहनिग्रहप्रणयिनी या सा क्रिया रङ्गिणः ॥ 29.78 ॥

लक्ष्मीनूपुरशिञ्जितेन गुणितं नादं तवाकर्णयन्
 आजिघ्रन्निगमान्तगन्धतुळसीदामोत्थितं सौरभम्।
 काले कुत्रचिदागतं करुणया सार्धं त्वया चाग्रतः
 पश्येयं मणिपादुके ! परतरं पद्मेक्षणं दैवतम् ॥ 29.79 ॥

वहति क्षितिव्यवहितां सोऽपि त्वां गतिषु पादुके ! रङ्गी।
 कमठपतिभुजगपरिवृढकरिवरकुलशिखरिभूमिकाभेदैः ॥ 29.80 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
 श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे प्रकीर्णपद्धतिः एकोनत्रिंशी ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥